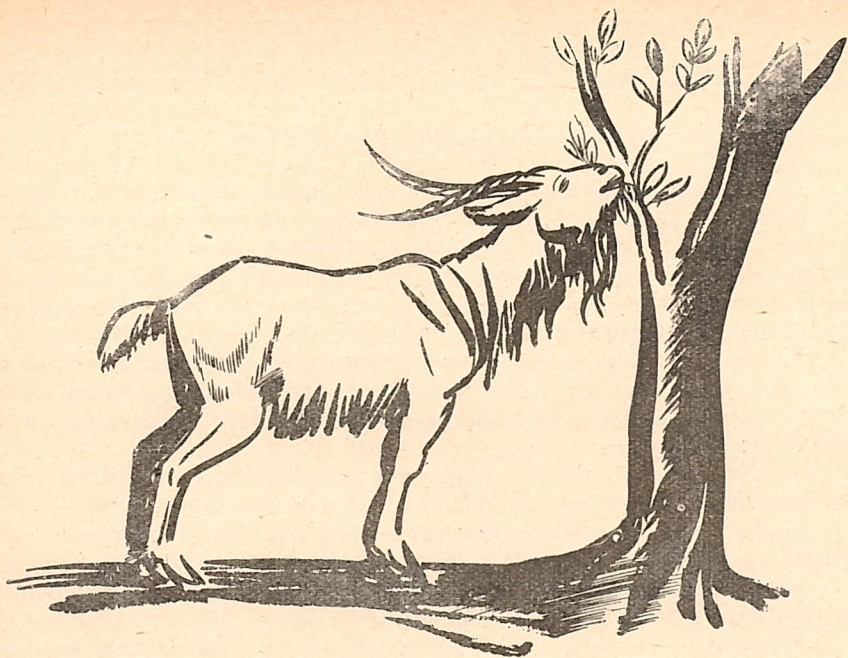

ЗАЩО КОЗАТА ЯДЕ ЛИСТАТА НА МЛАДИТЪ ДРЪВЧЕТА

Нѣкога си и козата пасѣла трева по полето и ливадитѣ като овцата. Тя не била тогава пѣргава и смѣла, а кротка и страхлива като нея. Цѣлъ день хрупала крехката тревица, а вечерь се връщала наситена въ кошарата, лѣгала и сладко преживѣла. Дотогава тя не правѣла никакви пакости на младитѣ гори, нито създавала неприятности на козаря, да я гони по стрѣмнинитѣ.

Единъ день, когато си пасѣла кротко покрай една млада горичка, чула нѣкой да ѝ се присмива — „Козата има грозна брада“!... Обърнала се, огледала се наоколо, но не видѣла никого и продължила да си пасе. А гласътъ пакъ повторилъ — „Козата има грозна брада“!... Цѣлъ день чувала тя тоя подигравателенъ гласъ, но не можала да разбере, откъде идвалъ. На другия день се скрила въ единъ шубръкъ и се заслушала да разбере, кой ѝ се подигравалъ. Тоя пѣтъ чула, че гласътъ се обажда надъ нея. Дигнала глава и наострила уши. Най-после разбрала, че листата на шубръка и на младитѣ дрѣвчета шумѣли и пѣли — „Козата има грозна брада“!... Помолила ги тя, да престанатъ да ѝ се подиграватъ, но тѣ не само че не я послушали, но, вкупомъ, още по-силно ѝ се записмивали.